

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Merz Pharma GmbH & Co. KGaA (Frankfurt nad Menem, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie R 1053/2011-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PROSEPT” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie nr 8 353 245

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Merz Pharma GmbH & Co. KGaA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy znak towarowy „Pursept” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 75 zdanie drugie i art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2012 r. — Syria International Islamic Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-293/12)

(2012/C 258/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syria International Islamic Bank (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: G. Laguesse i J.-P. Buyle adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady 2012/544/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii — w części dotyczącej strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii — w części dotyczącej strony skarżącej;

— zasądzenie od Rady na rzecz skarżącej odszkodowania w kwocie tymczasowo oszacowanej na 10 000 000 euro, z zastrzeżeniem późniejszego podwyższenia lub obniżenia tej kwoty;

— obciążenie rady całością kosztów i wydatków związanych z postępowaniem, w tym poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia praw do obrony i prawa do rzetelnego procesu, jako że strona skarżąca nie mogła zostać wysłuchana przed nałożeniem na nią sankcji, a Rada odmówiła jej prawa podniesienia zarzutów wobec konkretnych dowodów, znajdującymi się ewentualnie w posiadaniu Rady, mimo iż strona skarżąca o to wniosła.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, jako że strona skarżąca według swojej wiedzy i w świetle wewnętrznych kontroli i sprawdzeń, nie popełniła czynów, które są jej zarzucane w zaskarżonych aktach.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, w zakresie w jakim środki podjęte przez Radę mają skutkować zamknięciem systemu finansowego strony skarżącej reprezentującego 90 % jej transakcji w euro. Zdaniem skarżącej skutkuje to nieważnością licznych niezakończonych umów, powoduje odpowiedzialność strony skarżącej, a także pozbawia tysiące obywateli syryjskich możliwości dokonywania różnych transakcji bankowych i finansowych.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący nieproporcjonalnego naruszenia prawa własności i prawa do wykonywania działalności zawodowej.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący niezgodności z prawem zaskarżonych aktów, wynikającej z tego, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 23 decyzji 2011/782/WPZiB⁽¹⁾ oraz art. 14 i 26 rozporządzenia nr 26/2012⁽²⁾, gdyż strona skarżąca nie uczestniczyła świadomie i umyślnie w operacjach mających na celu obejście sankcji.
- 6) Zarzut szósty, dotyczący nadużycia władzy, jako że fakty w niniejszej sprawie każą stronie skarżącej sądzić, że środki zostały przyjęte z innych powodów, niż wskazano w zaskarżonych aktach.

- 7) Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, w zakresie w jakim uzasadnienie zaskarżonych aktów jest skrótowe i nie zawiera konkretnych elementów lub dat, które umożliwiłyby stronie skarżącej zidentyfikowanie zarzucanych jej transakcji finansowych.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 56)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1)

Postanowienie Sądu z dnia 11 lipca 2012 r. — Rumunia przeciwko Komisji

(Sprawa T-484/07) ⁽¹⁾

(2012/C 258/49)

Język postępowania: rumuński

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008.